

ηλιος

Περιοδική έκδοση συνεργασίας και επικοινωνίας
μαθητών 3^{ου} Γυμνασίου Σύρου

Χρόνος 10^{ος} – Αρ. Φύλλου 27 – ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2003

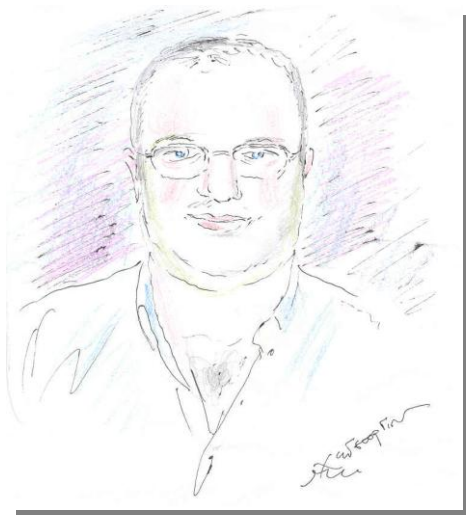
ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ:
ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΜΑΡΙΑ ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ

e-mail 3^{ου} Γυμνασίου Σύρου: mail@3gym-syrou.kyk.sch.gr

Μήνυμα του Διευθυντή μας

Είναι σημαντικό που στο σχολείο μας για 10^η συνεχή χρονιά εκδίδεται το περιοδικό ΗΛΙΟΣ που γράφεται, σελιδοποιείται και παράγεται στους Η/Υ από τα παιδιά του σχολείου μας. Και το φετινό σχολικό έτος ο <<Ηλιος>> ανατέλλει στο τρίτο

γυμνάσιο και δίνει την δυνατότητα στους μαθητές να εκφράσουν τις απόψεις και τις ιδέες τους, να αφήσουν στην ιστορία μικρά και μεγάλα, ενδοσχολικά και μη, γεγονότα και να επικοινωνήσουν με αυτόν τον τρόπο και με συμμαθητές των άλλων σχολείων και το ευρύτερο κοινωνικό σύνολο. Συγχαίρω τους μικρούς μας δημοσιογράφους και εύχομαι επιτυχία στο έργο, τους.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Π.ΚΥΡΙΤΣΗΣ

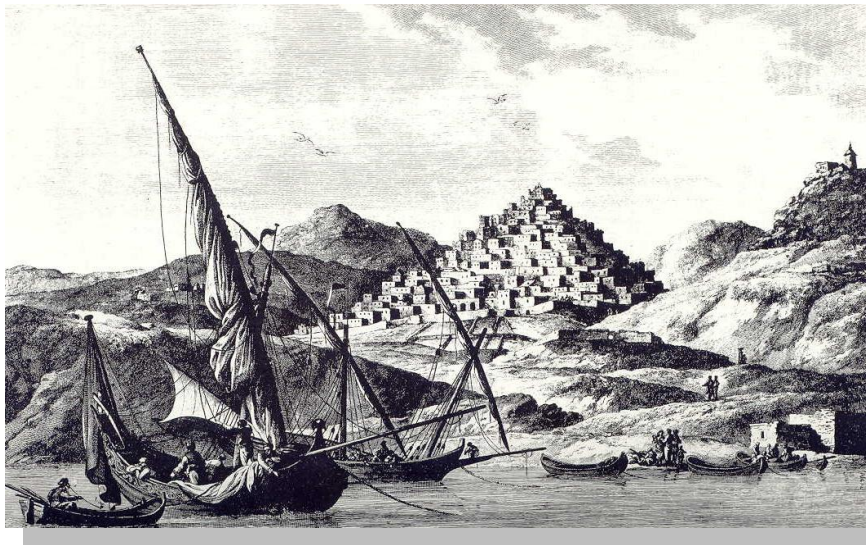
***Νίκος Καρνοφιλίδης, Άντα Κόνταρη, Λευτέρης Βαζαίος, Ελένη Χατζημερεμία,
Βαγγελίτσα Μανούσου, Παναγιώτης Δαρέλλης –
και εκτός φωτογραφίας: Ιωάννα Ζώρζου***

Η Σύρος και οι ομορφιές της

Η Σύρος είναι ένας βράχος 86τ.χμ. μέσα στο πέλαγος. Στην Απάνω Μεριά υπάρχουν σημαντικές ιστορικές τοποθεσίες όπως : η Χαλανδριανή με τα σπήλαια, ο Σύριγγας με το περίφημο νερό, η Κηπερούσσα. Τα χωριά της είναι μοναδικά για εκδρομές και διακοπές. Μοναδική είναι η πρώτη της εκκλησία που χτίστηκε το 1824, η Μεταμόρφωση. Αξιόλογη είναι και η εκκλησία του Αγίου Γεωργίου με το μαυσωλείο. Ο ναός του Αγίου Νικολάου ήταν ο μεγαλύτερος της Ελλάδος. Η Ανάσταση είναι το στέμμα της Ερμούπολης καθώς βρίσκεται στο ψηλότερο σημείο του νησιού, μια ζωγραφιά με φόντο τον ουρανό και τη θάλασσα. Στην πλατεία της βρίσκεται το Δημαρχείο που μοιάζει με ανάκτορο και είναι μοναδικό στην Ελλάδα. Αξιόλογο είναι και το Αρχαιολογικό Μουσείο Κυκλάδων με εκθέματα πρωτοκυκλαδικά και Βυζαντινά. Προς τον Άγιο Νικόλαο είναι τα περίφημα Βαπόρια με τα νεοκλασικά κτίρια και αρχοντικά όπως : Μπουντούρη, Μπαρμπέτα κ.ά. Στο Ανηφοράκι σώζονταν υπολείμματα του Αρχαίου Τείχους. Αξιοσημείωτο είναι και το Βιομηχανικό Μουσείο απέναντι από το Νοσοκομείο. Στην Πηγή βρίσκεται ο Άγιος Θανάσης με το μαρμάρινο καμπαναριό. Στο δρόμο για το Κίνι πολύ ενδιαφέρουσα είναι η επίσκεψη στην Αληθινή με τη σπηλιά του Φερεκύδη και την Αγία Παρασκευή.

Η θέα είναι μοναδική.....

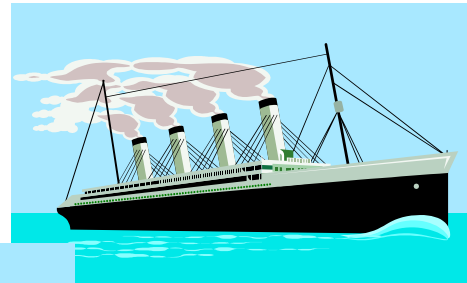

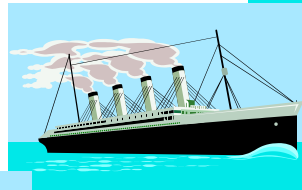
Τα εργοστάσια, η εκπαίδευση και τα ιδρύματα στην Ερμούπολη της Σύρου

Η Ερμούπολη, σήμερα πρωτεύουσα των Κυκλάδων ήταν τότε, γύρω στον 19^ο αιώνα η πλουσιότερη πόλη σε όλη την Ελλάδα ακόμη και την περίοδο της Τουρκοκρατίας. Το όνομα της το πήρε από τους επιχειρηματίες και τους εμπόρους της γιατί εκείνη την περίοδο είχε άνθιση στο εμπόριο με αποτέλεσμα την ανάπτυξη της οικονομίας (Ερμούπολη= η πόλη του Ερμή, προστάτης του κέρδους.)

Η Σύρος ήταν γνωστή σε όλη την Μεσόγειο για τα ναυπηγεία και τον ταρσανά της στα οποία γίνονταν παραγγελίες για την κατασκευή πλοίων. Συγκεκριμένα στα χρόνια 1834-1864 το νηολόγιο της αριθμούσε 4103 ξύλινα καράβια. «Ελληνικό Μάντσεστερ» αποκαλούσαν την πόλη μας οι ξένοι εισαγωγείς. Τα 1861 ιδρύεται το Νεώριο που κατασκεύασε τα πρώτα σιδερένια ατμόπλοια τα οποία εκτελούσαν δρομολόγιο στο εξωτερικό.

Δυστυχώς όμως μετά την εφεύρεση του ατμού τον 20^ο αιώνα ως κινητήρια δύναμη το

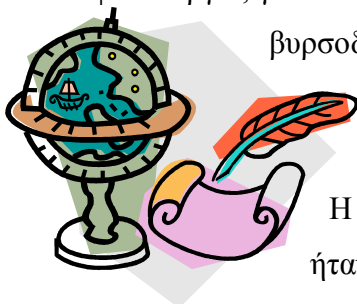
Νεώριο αρχίζει να παρακμάζει και ακολουθεί η πολυετής ανάπτυξη του Πειραιά. Το λιμάνι πάντα ήταν σαν ένα πυκνό δάσος από κατάρτια πλοίων. Γύρω στον παραλιακό δρόμο ιχθυοπωλεία και άνθρωποι άλλοι που εργάζονταν και άλλοι που έκανα την βόλτα τους.

Όμως δεν υπήρχε μόνο το Νεώριο αλλά και πολλά εργοστάσια απασχολούσαν έναν μεγάλο αριθμό του εργαζόμενου πληθυσμού. Ταμπάκικα, κλωστήρια., βαφεία, υφαντουργία, γαλαδικά, καλτσάδικα, πετσετάδικα, πουκαμισάδικα, καπελάδικα,

βυρσοδεψία, αλευροβιομηχανία, εργοστάσια για λουκούμια,

χαλβαδόπιτες, κρασιά, γαλακτοκομικά προϊόντα, κανένας δεν μπορεί να τα θυμηθεί όλα.

Η Ερμούπολη στον τομέα της εκπαίδευσης και της κουλτούρας ήταν πρωτοπόρα. Από τον 6^ο π. Χ αιώνα γεννήθηκε και άκμασε

στην Σύρο με σχολή δική του ο φιλόσοφος –Μαθηματικός Φερεκύδης, δάσκαλος του Πυθαγόρα.

Το 1826 ιδρύονται Διδακτικά Σχολεία και το πρώτο Παρθεναγωγείο, με διευθύντρια την λόγια Ευανθία Καΐρη αδερφή του φιλοσόφου Θεόφιλου Καΐρη. Το 1833 εγκαινιάζεται το πρώτο Ελληνικό Γυμνάσιο με γυμνασιάρχη τον μεγάλο διδάσκαλο του Γένους Νεόφυτο Βάμβα. Σ' αυτό φοίτησε ο Ελευθέριος Βενιζέλος. Το 1840 ιδρύεται το λεγόμενο Φιλολογικό Μουσείο (ένα είδος πανεπιστημίου) όπου δίδαξαν νομικά και εμπορικό δίκαιο οι: Βάμβας,

Πλάτης και μεγάλοι διδάσκαλοι του Γένους όπως ο Άνθιμος Γαζής, ο Νεόφυτος Δούκας, ο Θεόφιλος Καΐρης και ο Γεώργιος Γεννάδιος. Το 1828 λειτουργούν στην Ερμούπολη δέκα ελληνικά σχολεία με 810 μαθητές, αγόρια και κορίτσια. Ακόμη 2 αγγλικά και γαλλικά κολέγια.

Στα Λαζαρέττα, ένα ας πούμε μικρό προάστιο τότε, λίγα χιλιόμετρα έξω από την πόλη υπήρχαν τρία κτίρια που προκαλούσαν τρόμο και πονοψυχιά.

Το ένα ήταν οι φυλακές χτισμένες με τα τότε πρότυπα. Εκεί είχε φυλακιστεί ο Θεόφιλος Καΐρης με τη κατηγορία ότι ήταν άθεος. Πολύ σπάνια ήταν υψωμένη μια λευκή σημαία για να δείξει πως δεν υπήρχε κανένας κρατούμενος.

Λίγο πιο πέρα το λοιμοκαθαρτήριο, μια υγειονομική μονάδα που έλεγχε τα πληρώματα των πλοίων που κατέφταναν στο λιμάνι. Ο έλεγχος αυτός γινόταν για την πρόληψη ορισμένων ασθενειών που θεωρούνταν

κολλητικές και έτσι ύποπτες για την υγεία του υπόλοιπου πληθυσμού του νησιού. Αν ένα πλοίο ύψωνε κίτρινη σημαία σήμαινε πως βρισκόταν σε καραντίνα.

Ακόμη πιο πέρα χτισμένο σαν Στρατιωτική Σχολή ή σαν ανάκτορο δέσποζε ένα κτίριο, το ονομαζόμενο «Άσυλο Φρενοβλαβών». Εκεί βρίσκονταν κλεισμένοι άνθρωποι ανίατοι με νεκρές ψυχές σε ζωντανά σώματα που δεν είχαν γνώμη, κρίση, άποψη.

Τα τρία κτίρια έδιναν ένα άλλο χρώμα στη ζωή της πλούσιας, αρχοντικής Σύρου.

Για όλα αυτά έγινε γνωστή η Ερμούπολη για τον πλούτο, για το εμπόριο, τα εργοστάσια και τα ιδρύματα.

Τασούλα Βέργου Β1

Η Αρχιτεκτονική της πόλης μας

Καμιά ελληνική πόλη δεν παρουσιάζει τόσο ομοιόμορφη, χρονικά και τυπολογικά, αρχιτεκτονική εικόνα όσο η Ερμούπολη. Όλα της τα κτίρια, δημόσια και ιδιωτικά, οι εκκλησίες και τα μνημεία είναι δημιουργήματα του 19^{ου} αιώνα. Κανένα αρχαίο ερείπιο, καμιά βυζαντινή εκκλησία δεν προβάλλει ανάμεσά τους. Μόνο οι τσιμεντένιοι όγκοι, που χτίστηκαν στα νεώτερα χρόνια στα άκρα της πόλης και στην παραλία του λιμανιού, διακόπτουν αυτή την ομοιομορφία, που δίνει στην πόλη πρωταρχική, μοναδική, θα λέγαμε, σημασία.

Η δημιουργία της Ερμούπολης στις αρχές του 19^{ου} αιώνα συμπίπτει με την αρχή της νεώτερης ελληνικής αρχιτεκτονικής. Οι δύο ρυθμοί, ο νεοκλασικός και ο ρομαντικός, που από τα μέσα του 18^{ου} αιώνα και για εκατό περίπου χρόνια χαρακτηρίζουν την ευρωπαϊκή αρχιτεκτονική, επικρατούν τώρα, για πρώτη φορά, και στην Ελλάδα. Ο Κλασικισμός, πιστός στις αρχές της αρχαίας ελληνικής και ρωμαϊκής αρχιτεκτονικής, βρίσκει, όπως ήταν φυσικό, καθολική παραδοχή στον ελληνικό χώρο. Παράλληλα εμφανίζεται και ο Ρομαντισμός, ρυθμός πιο εκλεκτικός, με θερμούς οπαδούς που δημιουργούν ελεύθερα τα αρχιτεκτονήματά τους χρησιμοποιώντας στοιχεία από παλιότερους ρυθμούς, χωρίς να δεσμεύονται από αυστηρούς κανόνες.

Η Ερμούπολη όμως ξεχωρίζει από όλα τα άλλα επαρχιακά κέντρα. Η πρόωγη και ζωνή οικονομική της ανάπτυξη, οι συχνές επαφές με τα ευρωπαϊκά κέντρα και το γεγονός ότι δούλεψαν εκεί στα πρώτα χρόνια πολλοί Ευρωπαίοι αρχιτέκτονες, Γερμανοί και Ιταλοί κυρίως, συντέλεσαν στο να δημιουργηθεί ένας αρχιτεκτονικός

ρυθμός, σύμφωνος με τις αρχές του «Ρομαντικού Κλασικισμού», αλλά επηρεασμένος περισσότερο από δυτικά πρότυπα. Δε σημαίνει φυσικά αυτό ότι δεν υπάρχουν κτίρια πιστά στο πνεύμα της αθηναϊκής αρχιτεκτονικής, όπως διαμορφώθηκε και επικράτησε στον ελληνικό χώρο στο 19^ο αιώνα.

Ανεξάρτητα, πάντως, από τις εσωτερικές ή εξωτερικές επιδράσεις, θα πρέπει να χαρακτηρίσουμε ως μνημειακή την αρχιτεκτονική της Ερμούπολης. Τα κτίρια, δημόσια και ιδιωτικά, διακρίνονται για τις ολομάμαρες προσόψεις και γενικά για την προσεγμένη λαξευτή τοιχοδομία, τη στέρεη κατασκευή και τον αρχιτεκτονικό διάκοσμο, λιγότερο ή περισσότερο πλούσια, αλλά πάντα δουλεμένο με συνέπεια στα κλασικά διδάγματα και με περισσή δεξιοτεχνία. Δεν αναδεικνύονται όμως τα κτίρια της Ερμούπολης όσο τους αξίζει, καθώς υψώνονται σε στενούς και ακανόνιστους δρόμους, δεν αφήνουν να τα χαρείς ολόκληρα και οι φωτογραφίες παραμορφώνουν συχνά τις αναλογίες και την αρχιτεκτονική τους.

Σκίτσο Μιχαήλ Χατζηγεωργίου

Κάτι άλλο ακόμη δίνει ξεχωριστή σημασία στην αρχιτεκτονική της Ερμούπολης : η ποικιλία των κτιρίων της. Εκτός από τα σπίτια, που παρουσιάζουν, μεγάλο ενδιαφέρον, έχει να επιδείξει πολλές εκκλησίες, από τις πρώτες που χτίζονται στον 19^ο αιώνα, σειρά ολόκληρη από δημόσια κτίρια, εργοστάσια και αποθήκες κι ακόμη ολομάμαρα μνημεία, επιτύμβια και άλλα, έργα γνωστών καλλιτεχνών. Έχουν διασωθεί επίσης πολλά, σε σύγκριση με άλλες πόλεις, αρχιτεκτονικά σχέδια. Το γεγονός παίρνει ιδιαίτερη βαρύτητα, αν αναλογιστούμε πόσο περιορισμένες είναι οι γνώσεις μας για τους αρχιτέκτονες του 19^{ου} αιώνα.

Γουτσίκα Ελευθερία – Β1

ΣΤΗΝ ΑΠΑΝΩ ΠΟΛΗ ΑΝΩ ΣΥΡΟ

Αιώνων ζωή έχει ο οικισμός της Άνω Σύρου> «Ένας οικισμός , που διατήρησε στο διάβα του την ιστορική του συνέχεια, που ούτε διακοπές, ούτε υπέστη επιδράσεις από άλλες πηγές, πλην του καθολικισμού. Η θρησκευτική ταυτότητα της Άνω Σύρου της εξασφάλισε ελευθερία στην τουρκοκρατία, γι' αυτό απουσιάζει η Οθωμανική σφραγίδα, τόσο από την νοοτροπία και τις συμπεριφορές όσο και από την γλώσσα.

Στο ψηλό σημείο του λόφου στέκει ο Σαν Τζώρτζης, μοναδικής ομορφιάς σύμπλεγμα αρχιτεκτονικό, η καθολική επισκοπή, το άλλοτε ιεροσπουδαστήριο και το ιστορικό αρχείο. Η κατοικία του Επισκόπου, το παλάτι, όπως το είπαν οι Συριανοί, για να το ξεχωρίζουν από τα δικά τους ταπεινά κτίσματα. Χώροι τεράστιοι και σε καθ' ύψος τομή, και σε κάτοψη, διαφυλάσσουν την ψυχή της Σύρου.

Λόγω της παρακμής της αρχαίας πόλης – όπου σήμερα η Ερμούπολη – με βασικό λόγο την πειρατεία, που επηρέασε το εμπόριο (περίπου τον 6ο αιώνα μ.Χ.) αρχίζει η δημιουργία στο Μεσοβούνι του οικισμού, του Κάστρου, με τις επτά πύλες-Πορτάρες. Χρησιμοποιώντας τις δυο πιο σημαντικές μπορούμε να μπούμε κι εμείς για την επίσκεψη μας σ' αυτό, όπου πολλά θα δούμε και θα θαυμάσουμε.

Φτάνοντας στο επάνω τέρμα συναντάμε την Κιουρά της Πλάκας , μικρή εκκλησία αφιερωμένη στην Αμίαντη σύλληψη της Θεοτόκου.

Περνώντας από τα στεγάδια μας «χαιρετά» το μπηγμένο στα βράχια ξωκλήσι του Σα Μιχάλη.

Στο Σα Τζώρτζη οδηγούν δυο μαρμάρινες σκάλες. Η ιστορική Καθολική Μητρόπολη περιβάλλεται από το Κέντρο Ιστορικών μελετών , την καθολική Επισκοπή με το σπουδαιότατο αρχαιακό υλικό κ.α.

Πολύ ενδιαφέρουσα η ιστορία του Μητροπολιτικού Ναού.

Στα 1617 πυρπολήθηκε από τον Καπαδάν Πασά, στα 1834 έγιναν τα εγκαίνια του νέου Ναού.

Στη κεντρική του Αγία Τράπεζα η εικόνα του Αγίου Γεωργίου, έργο της Βαβαρής Linder. Ένα ασημένιο ομοίωμα του γαλλικού πλοίου L'Estaffete, που καταδίωξε τον πειρατή Νέστορα Φαζιόλη αξιοπρόσεκτο κειμήλιο.

Τα μικροφίλμς του αρχείου της Επισκοπής, είναι πόλος έλξης των ερευνητών, καθώς και τα εκθέματα σχετικά με τα έθιμα των Απανωσυριανών.

Μερικά σκαλιά χωρίζουν τον Σαν Τζώρτζη από την Μονή των Ιησουιτών (1743 μέχρι σήμερα). Πολύ ενδιαφέρον το «Καθολικόν» της Μονής, με την υπέροχη θέα της Ερμούπολης.

Μετρώντας πάλι σκαλιά φτάνουμε στο κέντρο – στην Πιάτσα – στην Μονή των Καπουκίνων(1636)

Στο «Καθολικόν» του Αγίου Ιωάννη, αξιοπρόσεκτος μαρμάρινος βωμός. Στο προαύλιο αυτής της Μονής γινόταν επί Τουρκοκρατίας οι λαϊκές συνελεύσεις. Στον κεντρικό δρόμο της Άνω Σύρου μέσα από τα γραφικά σοκάκια φτάνουμε στην Πιάτσα. Κατά μήκος του γραφικού δρόμου εμπορικά μαγαζιά , ταβέρνες, το Δημαρχείο , ο Ραδιοτηλεοπτικός σταθμός , το Πνευματικό Κέντρο.

Αμέσως μετά στα αριστερά του δρόμου που οδηγεί στον Σα Μπαστιά (Άγιο Σεβαστιανό) το μικρό μουσείο του Μάρκου Βαμβακάρη.

Πιο κάτω ο Σα Μπαστιάς(1829).

Μαζί με τους καθολικούς Ναούς στην Άνω Σύρο και οι ιστορικές ορθόδοξες εκκλησίες του Αγίου Νικολάου των φτωχών και της Αγίας Τριάδας αξίζουν το προσκύνημά μας....

Λούσας Νίκος – Β'

Αρχαιολογικό Μουσείο της Σύρου

Επισκεφτήκαμε το Αρχαιολογικό Μουσείο της Σύρου όπου η υπεύθυνη μας απάντησε στις ερωτήσεις μας.

Ιδρύθηκε το 1834 -1835. Το 1888 το μουσείο βρισκόταν στο νησάκι και το 1901 μεταφέρθηκε δίπλα στο Δημαρχείο. Το Δημαρχείο χωρίστηκε σε αίθουσες και

μια από αυτές έγινε και το Αρχαιολογικό Μουσείο. Έχει πολλά ενδιαφέροντα εκθέματα όπως φαίνεται από τις φωτογραφίες που βγάλαμε.

Συνέντευξη για το Δημαρχείο της Σύρου

Επισκεφτήκαμε το Δημαρχείο της Σύρου όπου πρόθυμα οι αρμόδιοι απάντησαν στις ερωτήσεις μας

1) Από ποιον σχεδιάστηκε και χρηματοδοτήθηκε το Δημαρχείο;

Το Δημαρχιακό Μέγαρο σχεδιάστηκε από τον Τσίλερ και χρηματοδοτήθηκε απ' τους κατοίκους της Ερμούπολης όταν δήμαρχος ήταν ο Δημήτριος Βαφιαδάκης.

2) Πότε θεμελιώθηκε και πότε εγκαινιάστηκε το Δημαρχείο;

Το Δημαρχείο θεμελιώθηκε το 1876 και εγκαινιάστηκε το 1898.

3) Τι στεγάζει το Δημαρχείο;

Εκτός από τις υπηρεσίες του Δήμου, το Δημαρχείο στεγάζει και το δικαστήριο της Σύρου.

4) Τι υπάρχει στην αίθουσα του Δημοτικού Συμβουλίου;

Υπάρχουν έπιπλα από την Φλωρεντία, καθρέφτες από την Βενετία, δυο τεράστιοι πίνακες που απεικονίζουν το Βασιλιά Γεώργιο τον Α' και τη βασίλισσα Όλγα, υπάρχουν πορτρέτα ευεργετών, ένας πίνακας που απεικονίζει τον Ελευθέριο Βενιζέλο και το πρώτο έμβλημα του Δήμου της Ερμούπολης.

5) Ποιος φιλοτέχνησε τους πίνακες των Βασιλιάδων;

Τους πίνακες των Βασιλιάδων φιλοτέχνησε ο κερκυραίος ζωγράφος Ιωάννης Προσαλέντης το 1874.

6) Τι απεικονίζει το έμβλημα του Δήμου της Ερμούπολης;

Βλέπουμε το κηρύκειο και το καπέλο του θεού Ερμή, το κέρασ της Αμάλθειας, απ' το οποίο βγαίνουν καρποί της γης που συμβολίζουν την αφθονία και τον πλούτο της πόλης, και στο κάτω μέρος η άγκυρα και οι τρίαίνες που συμβολίζουν τη ναυτική δύναμη του νησιού.

**Παναγιώτης Καραμολέγκος, Νίκος Κarioφυλλίδης, Αντώνης Καραμολέγκος &
Λευτέρης Βαζαίος – Α'.**

Χαλανδριανή Χαλανδριανή

Μετά από μια συζήτηση που έκανα μαζί με την αρχαιολόγο κυρία Ρώτα μου έδωσε κάποιες πληροφορίες για την Χαλανδριανή που είναι οι εξής.

Στη Χαλανδριανή της Σύρου, που είναι στο βόρειο μέρος του νησιού, το 1898 ο αρχαιολόγος Χρήστος Τσουντας ανακάλυψε τα ερείπια της σπουδαίας Ακρόπολης, της προϊστορικής περιόδου της τρίτης χιλιετίας π.Χ. Ο Τσουντας είπε ότι αυτός ο οικισμός ήταν ο πιο πολυάνθρωπος, ο πιο σπουδαίος και ο πιο πλούσιος οικισμός των Κυκλάδων

Έβγαλε αυτό το συμπέρασμα από τα σπουδαία ευρήματα που βρήκε μέσα στον οικισμό αλλά και στη μεγάλη νεκρόπολη, όπου ανακάλυψε περίπου 600 τάφους.

Η Ακρόπολη ήταν χτισμένη πάνω στο λόφο Καστρί και ήταν οχυρωμένη με δύο σειρές τοίχους. Στο εσωτερικό τοίχος υπήρχαν 7 πύργοι για να ελέγχουν τη θάλασσα και τα εχθρικά πλοία. Στο κάτω μέρος των πύργων υπήρχαν αποθήκες με τρόφιμα για τους κατοίκους.

Βρέθηκαν ακόμη πολλά βότσαλα που τα χρησιμοποιούσαν για επίθεση με όπλο σαν σφεντόνα. Σε 3 σημεία βρέθηκαν εργαστήρια μεταλλοτεχνίας. Το σπουδαιότερο είναι η ασημένια ζώνη ή στέμμα με χαρακτηριστές διακοσμήσεις. Βρίσκεται στο Αρχαιολογικό Μουσείο Αθηνών.

Στους τάφους που βρίσκονται στον αντικρινό λόφο ο Τσουντας ανακάλυψε σπουδαία ευρήματα. Τα πιο σημαντικά είναι τα περίφημα «κάτοπτρα» που είναι φτιαγμένα από όψιμο πηλό. Η διακόσμηση στην πίσω πλευρά είναι πολύ σπουδαία. Απεικονίζει το πρώτο χαρακτηριστικό καράβι στον κόσμο με 2 σειρές κουπιά. Τριγύρω υπάρχουν σπείρες που συμβολίζουν τον αφρό του κύματος.

Ο
Αρχαιολόγος
Χρήστος Ντούμας
πιστεύει ότι

αυτά τα «κάτοπτρα» ήταν σκεύη που έβαζαν αλάτι για να το πουλούν(το αλάτι ήταν δυσεύρετο και πολύ ακριβό).

Αλλά σπουδαία ευρήματα είναι τα εργαλεία όπως πριόνια, λαβίδες, βελόνες, αγκίστρια για ψάρεμα, μαχαίρια και άλλα. Βρέθηκαν ακόμα γυναικεία κοσμήματα

από βότσαλα και κοχύλια και χρωματοθήκες που ήταν σκαλισμένα κόκαλα ζώων και μέσα είχαν χρώμα για να βάφονται στο πρόσωπο οι γυναίκες(το χρώμα το έφτιαχναν από αποξηραμένα λουλούδια). Βρέθηκαν ακόμα πήλινες πυξίδες(κλειστά κουτιά) στολισμένες με διάφορα σχέδια.

Ακόμη κανδήλες που τις χρησιμοποιούσαν για τρόφιμα και πιάτα από μάρμαρο.

Τα σπουδαιότερα όμως ευρήματα είναι τα περίφημα γυναικεία ειδώλια που είναι φτιαγμένα από παριανό μάρμαρο, και παριστάνουν έγκυο γυναίκα τα περισσότερα.

Ο Χρήστος Τσουντας ονόμασε τον Κυκλαδικό Πολιτισμό της τρίτης χιλιετίας π.Χ. πολιτισμό Κέρου-Σύρου, γιατί είπε ότι τα σπουδαιότερα ευρήματα σε Τέχνη βρέθηκαν σ' αυτά τα δυο νησιά.

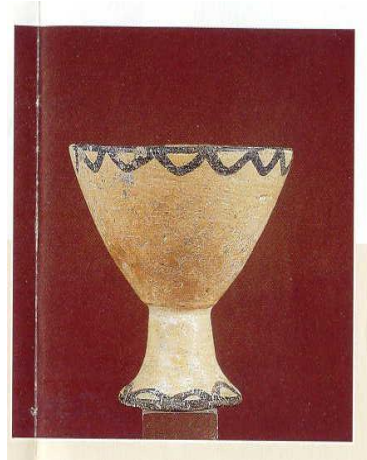
Μοναδικό επίσης εύρημα είναι το περίφημο αρκουδάκι που το χρησιμοποιούσαν ίσως για να

ανακατεύουν το κρασί με το νερό, αφού οι αρχαίοι Έλληνες και οι Κυκλαδίτες δεν έπιναν σκέτο κρασί αλλά ανακατεμένο με νερό

Μέχρι σήμερα θεωρείται η ακρόπολη Καστρί η σπουδαιότερη των Κυκλάδων.

Ιωάννα Ζώρζου - Α'

Μιχάλης Νάσιος - Γ'

ΤΑ ΛΑΖΑΡΕΤΑ(ΤΟ ΛΟΙΜΟΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΣΥΡΟΥ)

Δεν υπάρχει ταξιδιώτης που να πέρασε από τη Σύρο στον περασμένο αιώνα και να μη γνώρισε από κοντά το Λοιμοκαθακτήριο . Όσοι έρχονται από την Τουρκία, την Αίγυπτο ή άλλες περιοχές , όπου υπήρχε επιδημία ή κίνδυνος χολέρας , ήταν υποχρεωμένοι να μένουν στο Λοιμοκαθακτήριο για κάθαρση πάνω από επτά μέρες.

Ο Σκυλίτσης έγραψε στα 1842 ακόμα και ποίημα «Εις το Λοιμοκαθακτήριο της Νήσου Σύρου». Μεγάλη κίνηση στο Λοιμοκαθακτήριο παρατηρείται κυρίως στο πρώτο μισό του 19^{ου} αιώνα . Στα 1908 η βόρεια πλευρά προς τη θάλασσα , στέγασε επίσης το «Άσυλο των Φρενοβλαβών».

Δύο σχέδια του Weiler, μία κάτοψη του 1938 και ένα προοπτικό σχέδιο του 1842 μαζί και με το τοπογραφικό σχέδιο της

Ερμούπολης του Λ.Ζαβού μας βοηθούν να συμπληρώσουμε την αρχική μορφή του Λοιμοκαθακτηρίου σε ορισμένε σημεία που έχουν καταστραφεί Αξίζει να σημειώσουμε ότι υπήρχε πλήρες σύστημα για την αποχέτευση και ότι είχαν πάρει μέτρα για την απομόνωση και την καθαριότητα των διαμερισμάτων. Πήλινοι

κατακόρυφοι σωλήνες , χτισμένοι μέσα στους τοίχους , διοχέτευαν τα νερά της βροχής από τις στέγες της μεγάλης δεξαμενής κάτω από τα δωμάτια της μονώροφης βόρειας πτέρυγας .

Μεγάλο ενδιαφέρον παρουσιάζει και η εσωτερική όψη της βόρειας μονώροφης πτέρυγας. Το καλοκαίρι του 1976 κατέστρεψαν την ωραία τοξοστοιχία στην πρόσοψη του κτιρίου. Αφήρεσαν πάνω από εκατό πενήντα πέτρες από τα στηθαία . Στην αυλή του τμήματος αυτού υπήρχε ,όπως είναι γνωστό από τις περιγραφές των ταξιδιωτών , ο μαρμαρίνος βωμός με τα βουκράνια που εκτίθεται σήμερα στο αρχαιολογικό μουσείο της Σύρου. Το Λοιμοκαθακτήριο χρησιμοποιήθηκε ταυτόχρονα για άσυλο φρενοβλαβών και για φυλακές .Η είσοδος μάλιστα της βόρειας πλευράς ήταν μόνο για τους ταξιδιώτες και οδηγούσε απευθείας στον ελεγχόμενο χώρο . Το παλιό αυτό κτίριο, αποτελεί αρχιτεκτονικό και ιστορικό μνημείο για τη Σύρο και την Ελλάδα ολόκληρη .

Το 1834 ο αρχιτέκτονας J.Erlacher, θα αναλάβει να κάνει σχέδια για το νέο κτίριο και προϋπολογίζει ότι θα διαταθούν 150.000 δρχ. . Τίποτε όμως δεν έγινε .Τα έργα ξανάρχισαν το 1837 και δαπανήθηκαν 120.000 δρχ. . Τώρα ο νέος μηχανικός είναι ο W.von Weiler και αποφάσισαν να το κτίσουν στον όρμο Πηδάλι.

*Γιώργος Γούτης – Β’
Βαγγελίτσα Μανούσου – Α’*

ΤΑ <<ΓΡΑΜΜΑΤΑ>>

Εκεί κατέφευγαν πολλά πλοία με προσκυνητές για τη Δήλο ή την Πάρο, που εξαιτίας τρικυμίας άλλαζαν πορεία και έβγαιναν στην Σύρα. Πάνω στους βράχους του όρμου χάραζαν ευχές και δεήσεις, προ Χριστού στους θεούς, και μετά Χριστόν τον Άγιο Φωκά που τον διαδέχτηκε ο Άγιος Νικόλαος ως προστάτης των ναυτικών και στην Παναγία. Αυτές τις προσευχές των βράχων ο επιφανής Συριανός αρχαιολόγος Κλων Στέφανος, πριν εκατό χρόνια περίπου, τις ερεύνησε και τις δημοσίευσε και ευτυχώς, γιατί στην πλειονότητα τους με τον καιρό εξαλείφθηκαν.

Οι εντυπώσεις μου και γεγονότα στο 3ο Γυμνάσιο.

Οι εντυπώσεις μου και γεγονότα στο 3ο Γυμνάσιο.

Πάω στην πρώτη γυμνασίου και είναι η πρώτη μου χρονιά στο 3^ο Γυμνάσιο. Από τις αρχές είχα καλή εντύπωση και από τους καθηγητές και από το γενικό περιβάλλον. Από τη στιγμή που ήρθα στο γυμνάσιο συνέβησαν πολλά γεγονότα. Έγιναν απεργίες και πολλές διαδικασίες που δεν ήξερα στο δημοτικό όπως εκλογές για το πενταμελές και για το δεκαπενταμελές. Με τον καθηγητή μας κύριο Χατζηγεωργίου ετοιμάζουμε θεατρικά που είναι ακόμη σε εξέλιξη. Όταν θα τα ετοιμάσουμε θα σας προσκαλέσουμε και θα σας περιμένουμε όλους. Πιστεύω πως το γυμνάσιο θέλει κάποιες μικρές αλλαγές που θα το κάνουν καλύτερο περιβάλλον για εκπαίδευση και μάθηση. Μου έκαναν εντύπωση τα πολλά διαγωνίσματα που μπαίνουν κάθε εβδομάδα, μα πιστεύω πως δεν είναι και πολύ πιο δύσκολα από το δημοτικό. Επίσης έγιναν πολλές απεργίες των περισσότερων καθηγητών για λόγους οικονομικούς και λόγους εκπαίδευσης. Τα περισσότερα μαθήματα μερικές φορές με κουράζουν. Τα παιδιά των μεγαλύτερων τάξεων πιστεύω πως νιώθουν πιο άνετα από εμάς τα «μικρότερα» γιατί ξέρουν τους κανονισμούς, τις διαδικασίες και όλα αυτά που γίνονται και που πρέπει να γίνουν κάθε σχολική χρονιά. Οι γιορτές της 28^{ης} Οκτωβρίου και της 17^{ης} Νοεμβρίου ήταν πολύ καλές και πετυχημένες με πολλά ποιήματα και η χορωδία ήταν πολύ καλή. Τα πρώτα πέντε πρόσωπα τα οποία βγήκαν στο δεκαπενταμελές ήταν:

1. Βουτσίνος Ισίδωρος
2. Καραμολέγκος Ευάγγελος
3. Σφακιανάκης Γεώργιος
4. Κυμηνάς Γεώργιος
5. Μπούμπας Λουκάς

Χατζημερεμία Ελένη – Α'

Παιδιά με ειδικές ανάγκες

Τα παιδιά με ειδικές ανάγκες δεν είναι απαραίτητο να γεννηθούν με πρόβλημα. Ένα παιδί με ειδικές ανάγκες μπορεί να έχει μαθησιακό πρόβλημα ή να είχε κάποιο σοβαρό ατύχημα που να του προκάλεσε βλάβες εγκεφαλικές ή σωματικές. Αυτά τα παιδιά δεν πρέπει να τα ταπεινώνουμε αλλά να τα βοηθάμε. Το να είναι κάποιος με ειδικές ανάγκες δεν είναι κακό. Αντίθετα αυτά τα παιδιά θα έπρεπε να λέγονται **ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΕΙΔΙΚΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ**. Γιατί λοιπόν να μην τα βοηθήσουμε για να νιώσουν αυτά καλά κι εμείς καλύτερα; Σκεφτείτε πως νιώθουν αυτά τα παιδιά όταν κάποιος τα κοροϊδεύει και τα κακομεταχειρίζεται. Δεν πρέπει να τα φοβόμαστε γιατί είναι άκακα και αγνά. Προσπάθησε να γίνεις φίλος με ένα από αυτά τα παιδιά, θα δεις ότι είναι κάτι διαφορετικό, είναι μια καινούρια εμπειρία. Θα δεις ότι είναι πολύ φιλικά με τους άλλους και ευαίσθητα. Κάνε μια νέα φίλια με ένα από αυτά τα παιδιά, αυτή η φίλια θα σου βγει σε καλό. Μόνο τότε θα συνειδητοποιήσεις ότι αυτό δεν είναι πρόβλημα μα μια απλή ιδιαιτερότητα. Αυτά τα παιδιά μπορούν, ίσως, να κάνουν κάτι το οποίο εσύ δεν μπορείς (έχουν καλές επιδόσεις στα αθλήματα όπως στίβο). Η παγκόσμια ημέρα παιδιών με ειδικές ανάγκες είναι 3 Δεκεμβρίου.

Άντα Κόνταρη – Α'

πάμε σινεμά;

Ήταν λίγες μέρες πριν κλείσουν τα σχολεία για τις διακοπές του Πάσχα, όταν δυο υπεύθυνοι(σκηνοθέτες) σταλμένοι από το Υπουργείο Παιδείας ήρθαν να μας εξηγήσουν τι είναι το «Πάμε Σινεμά».

Αφού μας είπαν ότι κάθε χρόνο επιλέγονται κάποιοι νομοί οι οποίοι εκπροσωπούνται από τα αντίστοιχα σχολεία των νομών αυτών, επέλεξαν ανάμεσα σε άλλους τρεις νομούς (Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Ήπειρος, Κυκλάδες, Μόναχο) και τις Κυκλάδες. Προϋπόθεση για να έρθουμε σε μια επαφή με τον κινηματογράφο ήταν να παρακολουθήσουμε δυο ταινίες («οι εφτά σαμουράι», «το λιμάνι της αγωνίας») σε ώρες βέβαια εκτός σχολείου. Στην αρχή δεν προθυμοποιήθηκαν πολλοί μαθητές. Εγώ, όμως, και μερικοί φίλοι μου αποφασίσαμε ότι θέλουμε να συμμετάσχουμε σ' αυτό το πρόγραμμα θεωρώντας ότι θα ήταν κάτι από το οποίο θα είχαμε να μάθουμε πολλά πράγματα και όχι να χάσουμε τον χρόνο μας, καθώς προετοιμαζόμασταν για τις πανελλήνιες εξετάσεις. Έπειτα, ήρθαν και άλλα παιδιά τα οποία προθυμοποιήθηκαν να βοηθήσουν για την πραγμάτωση

αυτού του στόχου(γύρισμα μιας ταινίας μικρού μήκους). Τον κατάλληλο βέβαια εξοπλισμό μας τον παρείχε το Υπουργείο Παιδείας. Και όμως δεν είχαμε φανταστεί το ενδεχόμενο του πρώτου βραβείου.

Έτσι συγκεντρωθήκαμε και καθίσαμε κάποια απογεύματα στο σχολείο γράφοντας το σενάριο με τη βοήθεια του σκηνοθέτη μας

Χρήστου Κανάκη. Την ιδέα του σεναρίου την είχε ένας πρώην μαθητής του 3ου Γυμνασίου Σύρου, ο Νικόλαος ο Barati.

Το σενάριο λοιπόν της ταινίας μας αναφέρεται:

σ' ένα σχολείο στο οποίο εισβάλλουν ξαφνικά δυο ασθενείς απ' το ψυχιατρείο και κρατάνε όμηρους τους μαθητές, ζητώντας λύτρα. Οι εικοσιπέντε μαθητές και ο καθηγητής των Θρησκευτικών περνούν μια διαφορετική διασκεδαστική μέρα τρελαίνοντας τους δύο «αδίστακτους γκάνγκστερ».

Πρωταγωνιστές ήταν τρεις αποφοιτήσαντες του 3ου Γυμνασίου Σύρου: ο Νικόλαος Barati, ο Αντώνης Μπούμπας (οι δυο δραπέτες) και εγώ (καθηγητής Θρησκευτικών)

☐	<p>Με τη βοήθεια του σκηνοθέτη μας Χρήστου Κανάκη και των υπεύθυνων καθηγητών του προγράμματος: Ιουστίνης, Μαλιγιάννη, και Ρίζου Χαρίση ξεκινήσαμε νωρίς εκείνο το Σάββατο τα γυρίσματα τα οποία τελείωσαν αργά το απόγευμα.</p>	☐
☐		☐
☐	<p>Μετά το πέρας των γυρισμάτων όλοι είχαμε καταλάβει πόσο πρέπει να κοπιάσει ένας ηθοποιός προκειμένου να γυρίσει έστω και μια ταινία μικρού μήκους. Τίτλο της ταινίας μας ήταν: «Μια συνηθισμένη μέρα».</p>	☐
☐		☐
☐		☐
☐		☐
☐		☐
☐		☐
☐		☐
☐		☐
☐		☐

Την επόμενη μέρα πήγαμε (όλα τα παιδιά που συμμετείχαν στην ταινία) στο ξενοδοχείο που διέμενε ο σκηνοθέτης μας προκειμένου να κάνουμε το μοντάζ και να προσθέσουμε την κατάλληλη μουσική υπόκρουση στις σκηνές της ταινίας μας.

Κατ' αυτό τον τρόπο πιστεύω ότι αυτοί οι άνθρωποι είχαν καταφέρει να μας μεταδώσουν κάποιες γνώσεις σκηνοθεσίας, σεναριογραφίας και υποκρισίας.

Έφτασε λοιπόν, η πολυπόθητη μέρα, Σάββατο 11 Μαΐου 2003. μετά το γύρισμα των ταινιών και την προβολή τους στο σινεμά είχε αρχίσει να διαφαίνεται η πορεία της δικής μας ταινίας. Είχαμε και είχαμε καταλάβει πλέον όλοι ότι αυτή η μικρή παρωδία θα βρισκόταν σε μια απ' τις πρώτες θέσεις των ταινιών του νομού μας. Βέβαια, ούτε καν φανταζόμασταν ότι θα καταλαμβάναμε την πρώτη θέση.

Το απόγευμα εκείνο είμαστε όλοι συγκεντρωμένοι στο θέατρο Απόλλων όπου και θα γίνονταν η εκπομπή, μαζί μας και τα παιδιά από όλες τις Κυκλάδες τα οποία είχαν συμμετάσχει σ' αυτό το πρόγραμμα, αναμένοντας εναγωνίως την έναρξη της εκπομπής «πάμε σινεμά» και την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων.

Η εκπομπή θα ήταν ζωντανή και μαζί με μας θα ήταν συνδεδεμένα και τα παιδιά απ' τα υπόλοιπα τρία μέρη της Ελλάδας και το Μόναχο μέσω ενός video wall το οποίο μας παρείχε τη δυνατότητα να έχουμε εικόνα

Η ζωντανή αυτή μετάδοση έγινε από την ΕΤ-1 στις 21:00. κατά τη διάρκεια της εκπομπής δόθηκαν τιμητικοί έπαινοι στα σχολεία. Όταν, όμως, έφτασε η ώρα απονομής των βραβείων καθόμασταν όλοι σε αναμμένα κάρβουνα.

Μόλις ακούστηκε από τα χείλη του παρουσιαστή της εκπομπής Ιεροκλή Μιχαηλίδη και του Υπουργού Αιγαίου(προσκεκλημένος) η φράση: « **ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΟ ΚΥΚΛΑΔΩΝ ΑΠΟΝΕΜΕΤΑΙ ΣΤΟ..... 2ο ΕΝΙΑΙΟ ΛΥΚΕΙΟ ΣΥΡΟΥ**» πλημμυριστήκαμε όλοι από συναισθήματα χαράς και συγκίνησης αλλά και ικανοποίησης αφού οι κόποι μας απέδωσαν καρπούς. Στην εκπομπή αυτή στη Σύρο εκτός από τον παρουσιαστή Ιεροκλή Μιχαηλίδη και τον Υπουργό Αιγαίου κ. Σιφουνάκη

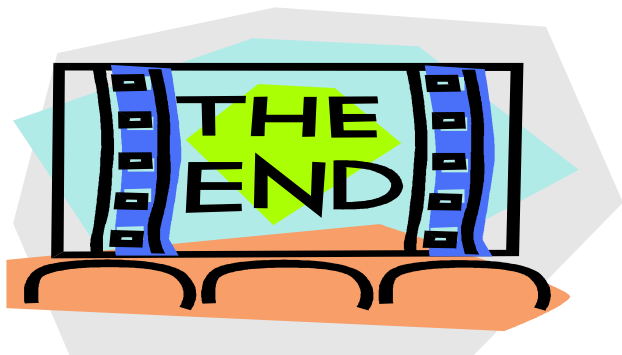
παρευρίσκονταν και άλλες επιφανείς προσωπικότητες όπως ο τραγουδιστής Παντελής Θαλασσινός και η ηθοποιός Γωγώ Μπρέμπου. Η εκπομπή τελείωσε στις 00:00.Όλοι αποχωρήσαμε ενθουσιασμένοι και χαρούμενοι μετά από αυτό το απρόσμενο αποτέλεσμα. Έπειτα, με λεωφορεία όλα τα σχολεία μαζί πήγαμε και γευματίσαμε στο ξενοδοχείο Dolphin Bay στο Γαλησσά, όπου διέμεναν τα παιδιά που είχαν έρθει απ' τα άλλα νησιά των Κυκλάδων.

Πράγματι, ήταν μια από ης ομορφότερες και εποικοδομητικότερες εμπειρίες της ζωής μου και μακάρι να μου δινόταν η ευκαιρία σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή της ζωής μου να το επαναλάβω. Εύχομαι και σε άλλα παιδιά από το νησί μας αλλά και από την υπόλοιπη Ελλάδα

τα οποία δεν έχουν συμμετάσχει στο « Πάμε σινεμά», να έχουν τη δυνατότητα να βιώσουν αυτή τη μοναδική εμπειρία και να αντικρίσουν κατάματα τη μαγεία του κινηματογράφου.

ΑΡΜΑΚΟΛΑΣ ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΓΙ

ΤΑΞΗ

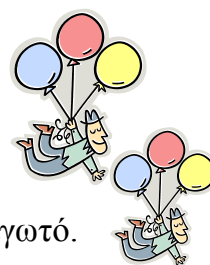
2ου ΕΝΙΑΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

-Μπαμπά κοίτα ένα τεράστιο πλοίο!
-Δεν είναι πλοίο, είναι υπερωκεάνιο.
-Υπερωκεάνιο; Και πώς γράφεται;
-...Δεν είναι βέβαια λάθος να το πεις και πλοίο...

Η Αννούλα παίζει. Τότε η θεία της, της δίνει 2 ευρώ να πάρει παγωτό.
Τότε η μαμά της λέει: Δεν ξέρεις τι πρέπει να πεις;
Τι λέω εγώ στον πατέρα σου όταν μου δίνει λεφτά για ψώνια;
Η Αννούλα σκέφτεται, κοίτα τη θεία της και λέει:
Τι, μόνο αυτά; Δεν έχεις άλλα;

Σ' ένα παραθαλάσσιο μέρος μια κυρία νοικιάζει το σπίτι της.
Γράφει λοιπόν <<ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ΜΟΝΟ ΣΕ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΧΩΡΙΣ ΠΑΙΔΙΑ>>

Ένα πρωί ένα παιδί της χτυπά την πόρτα.

-Τι θες μικρέ;

Ενδιαφέρομαι να νοικιάσω το σπίτι. Δεν έχω παιδιά μόνο δύο γονείς.

Μια μέρα ο Τοτός πήγε με τη μητέρα του στο πάρκο με τη μητέρα του για να κάνει ποδήλατο.

Πήγαινε γύρω απ' το παγκάκι που καθόταν η μητέρα του. Κάποια στιγμή της λέει:

-Μαμά κοίτα, κάνω ποδήλατο χωρίς χέρια!

-Μπράβο.

- Μαμά κοίτα, κάνω ποδήλατο χωρίς πόδια!
- Μπράβο.
- Μαμά κοίτα, κάνω ποδήλατο χωρίθ δόντια!
- ...

Ο Κώστας ανεβαίνει πάνω σε μια καρέκλα για να κουρδίσει το ρολόι τοίχου.

- "Καλά θα κάνεις να βάλεις μια εφημερίδα στην καρέκλα."
- Μπα φτάνω κι έτσι.

Δύο φυλακισμένοι μαλώνουν.
<<Και στο 'λεγα να μην τυπώσουμε εβδομαδιαία>>.

Ο ταχυδακτυλουργός προς το ακροατήριο: <<Όποιος πιστεύει σε τηλεκινητικά φαινόμενα, παρακαλώ να σηκώσει το χέρι μου!>>

Δύο φίλοι πρέπει να πάνε ένα πιάνο στον τριακοστό όροφο ενός ουρανοξύστη, επειδή το πιάνο δεν το χωρούσε το ασανσέρ αναγκάστηκαν να το πάνε με τα πόδια. Ο ένας απ' τους δύο φίλους λέει:

- "Ε, φίλε! Να σου πω ένα δυσάρεστο νέο κι ένα ευχάριστο;"

- "Ναι," λέει ο άλλος.
- "Από ποιο να αρχίσω;"
- "Απ' το ευχάριστο."
- "Το ευχάριστο είναι ότι φτάσαμε."
- "Και το δυσάρεστο;"
- "Βρισκόμαστε σε λάθος ουρανοξύστη!"

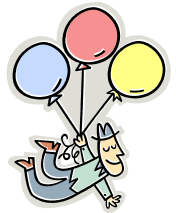

Ένας ταξιτζής έψαχνε για πελάτη. Ξαφνικά βλέπει έναν και πηγαίνει εκεί δίπλα. Ο ξένος του λέει:

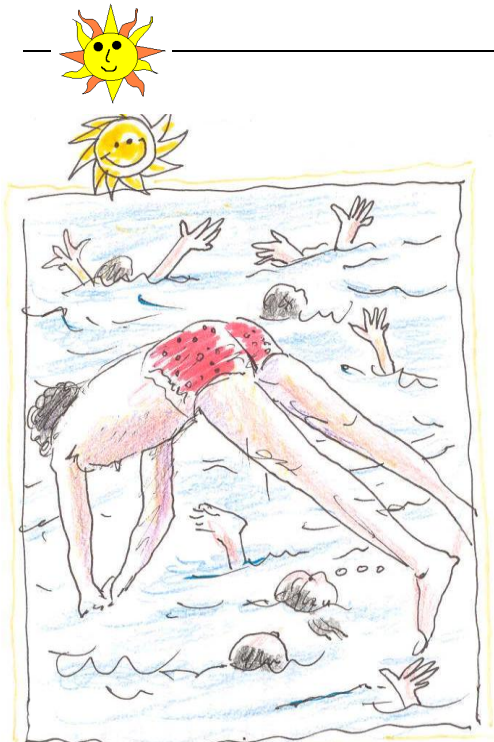
"Μήπως μπορείς να με πας μέχρι το Τζάνειο νοσοκομείο να δω την αδερφή μου;"

Βεβαίως απαντάει ο ταξιτζής. Στο δρόμο ο πελάτης είδε ένα περίπτερο και ήθελε να σταματήσει για να αγοράσει τσιγάρα και χτυπάει τον ώμο του ταξιτζή. Ξαφνικά αυτός χάνει τον έλεγχο του αμαξίου και το τρακάρει, και λέει ο πελάτης:

- "Σιγά ρε φίλε εγώ ήθελα να σου πω να σταματήσεις στο περίπτερο να πάρω τσιγάρο."
- Και απαντάει ο ταξιτζής:
- "Συγγνώμη κύριε αλλά μέχρι χθες το βράδυ ήμουν οδηγός νεκροφόρας."

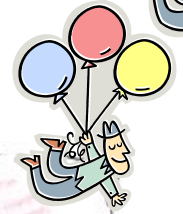
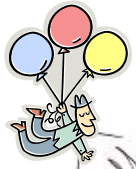
Α ΤΡΙΜΜΗΝΟ

Ιστορία : Ουτώ (B)
 « Το φέρετ βαρέως ».

Χιμν

Α' ΤΡΙΜΗΝΟ!

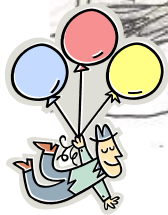

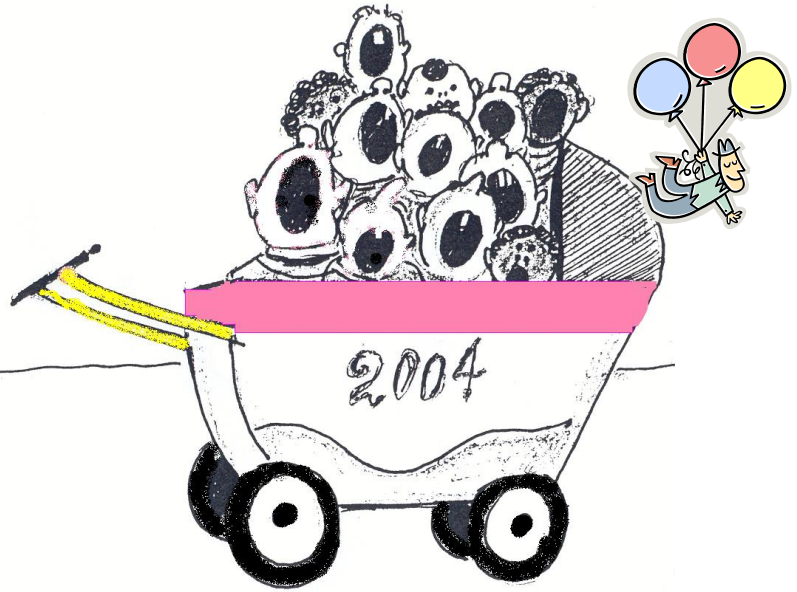
Τείτε μου έναν Απόστολο!

Απόστολος Γκλέτσος κυρία

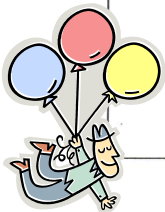
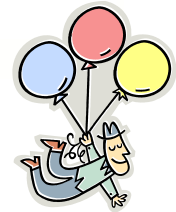
Στο μάθημα των Θρησκευτικών. . . .

Μ. Χ. Κ. Κωνσταντίνου

Ti dōte paupé eorúe
To véo étoy se.....láives

ΔΩΡΑ Α' ΤΡΙΜΗΝΟΥ